

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Et GRATIAS effter Maaltid at siunge, met de Noder, Som: Naar wi i største Nøden staa, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Et GRATIAS effter Maaltid at siunge, met de Noder, Som: Naar wi i største Nøden staa, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid751116/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

11.

Derfor i gode Christne,
Holder det altid i act,
All falske Dieffuelsens liste,
Ee3r At sky, met gantske mact,
Met Tro oc ædru Bøn,
At Gud oss Naaden vil giffue,
Wi altid hoss hannem maa bliffue,
Oc faa den euige Løn, AMEN.

[T-34] Et *GRATIAS* effter Maaltid at siunge, met de Noder, Som: Naar wi i største Nøden staa, etc.

GVd ville wi tacke oc være glad,
Men wi har faaet baade Øel oc Mad,
Ee3v Hannem skee prijß Euindelg,
For sin Godhed saa rundelig.

2.

Hand er en HERre mæctig oc bold,
Hand har altingest i sin Vold,
Hans er baade Himmel oc Iord,
Hand opholder alting ved sit Ord.

3.

Hand haffuer skabt baade Liff oc Aand,
Hand har oss frelst fra Dieffuelsens baand,
Hand giffuer oss sin hellig Aand,
Ee4r Oc oss beuarer til Land oc Vand.

4.

Hand giffuer oss vort daglige Brod,
Hand hielper oss aff all vor Nød,
Hand kand giøre alt huad hand vil,
Hand giffuer oss huad som dagen horer til.

5.

Huo som haffuer et sorrigfult Mod,
Den samme kand Gud vel raade Bod,

Gud trøste dem som sorgfuld er,
Huud heller de ere fiern eller nær.

Lesk

6.

Om wi her noget end lide maa,
I Himmerig skulle wi Glæden faa,
Gud ville wi oss befale der mer,
Wi sidde altsammen i HErrrens Fred,
A M E N.

[T-35]

En ny Vise, tagen aff det 22. Capittel

Matthæi, om den Konge som gjorde sin Søns
Bryllup, etc. Oc siungis som den gamle Vise,
Der vaar en Konge i Dannemarck, etc.

Lesk

Himmerigs Rige lighs maa,
Ved en mæchtig Konning for alle,
Et kosteligt Bryllup lod hand arslaa,
Lod mange tilbiude oc kalde,
Gud giffue oss Fred.

2.

Hans eeniste Søn skulde Brudgom være,
Saa monne det hannem behage,
Der skulle alle Menniske bliffue til are,
I alle vore leffuende dage,
Gud giffue oss Fred.

Lesk

3.

Sine Tienere tro vdskicker hand,
Til dennem som bodne vaare,
De skulle nu komme strax paa stand,
Oc ingen vndskyldning vende fore,
Gud giffue oss Fred.

4.

Men de vaare trotzig, oc vilde ey,
Til Kongens Bryllup komme,
De suarede alle oc sagde Ney,